

at tale om Skatter, som inden de er paa- lagte, allerede er overvæltede. Det vil alt- saa sige, at en Del af den Fortjeneste, som erhvervsdrivende paa normal Maade har faaet ind i deres Lommer, kan de en skønne Dag faa betegnet af Staten som ikke tilhørende dem, men Staten. Enhver erhvervsdrivende maa herefter være for- beredt paa, at der bliver sagt til ham, at en Del af de Penge, han har tjent paa normal erhvervsmæssig Maade, er en Af- gift, der allerede er overvæltet. Og naar man tænker Tanken igennem, ser man, at det er endda ikke for Statens Skyld, dette siges; nej, disse Penge skal gives til Majs- og Kulforbrugerne. Altsaa med andre Ord, en Del af de Penge, der er i den private erhvervsdrivendes Lomme, tilhører andre erhvervsdrivende. Staten er kun det Mellemed, som skyder sig ind for at tage fra det ene Erhvervs Lomme og give til det andet i dettes Egenskab af For- brugere. Dette er en klar Omfordeling af Indtægterne.

Maa jeg blot i Forbigaaende sige, at naar dette skal gælde Skibsfarten, bør det selvfølgelig ogsaa gælde Statsbanerne. En Del af den Fragt, som Statsbanerne har opkrævet af de trafikerende, maa altsaa ligeledes kunne befrygtes at blive betegnet som noget, der rettelig tilhører Majsfor- brugerne og Kulforbrugerne. Der skal jo være lige Ret til alle Sider.

Men altsaa, klart og tydeligt bliver det, at herved er man kommet ind paa den rene og tydelige Udførelse af den so- cialistiske Doktrin, at det er Staten, der skal fordele Indtægterne. Den Grundlov, vi har vedtaget, staar, ligesom den, der endnu raader her i Landet, paa den frie Konkurrences Grund, hviler paa den øko- nomiske Ordning, hvorefter Indtægtsfor- delingen skal foregaa i Kraft af den frie Konkurrence mellem de private erhvervs- drivende, og den naturlige Indtægtsfor- deling, der saaledes kommer i Stand som Følge af det private Initiativs Udnyttelse af Flid, Dygtighed og endelig af Konjunkt- urerne, er den, der giver den Ejendoms- ret, som ogsaa den fremtidige Grundlov beskytter. Det er da, om end maaske ikke i Strid med denne Grundlovs Bogstav — derpaa skal jeg ikke indlade mig, da jeg ikke er Jurist —, saa dog sikkert i klar og aaben Strid med denne Grundlovs Aand at vedtage et saadant Lovforslag. Social- demokratiet hilste derfor ogsaa med Glæde denne Regeringens fjendtlige Stilling overfor dette enkelte Erhverv, Skibsrederne, dens Forsøg paa saa at sige at *baisse* dette Er-

hverv. Den ærede Ordfører for Socialdemo- kratiet gik endog saa vidt, at han beteg- nede denne fuldkommen regulære Indkas- sering af Fragter, som det dog er en fri- villig Sag, om man vil erlægge eller ikke, som en „Plyndring“. Altsaa den ganske nor- male Indkassering af Fortjeneste, af For- tjente Indtægter, blev betegnet her i Tin- get som Plyndring. I den Grad er For- holdet stillet paa Hovedet. Derimod kalder man ikke det for Plyndring, som skal fore- gaa efter denne Lov.

Jeg maa maaske samtidig anholde det Udtryk, der blev brugt af det ærede Med- lem, der talte først her i Dag (Ivar Be- rendsen), da han talte om den uhyre „For- falskning af Varepriser og Fragter“, der finder Sted under den nuværende Krig. Det er en Konjunkturdannelse, undertiden gaar Konjunkturerne imod Skibsfarten og gør det meget længe og meget haardt; men saa hører jeg aldrig det ærede Medlem raabe op om Forfalskning og om, at de vedkommende Erhverv som Følge deraf bør støttes. Det ene er ikke mere For- falskning end det andet. En af det ærede Medlems Meningsfæller kaldte i sin Tid Paalæggelsen af en Indførselstold for en Forfalskning af Varepriser. Det skulde altsaa være det ærede Medlems Profession at forfalske Varepriser, da han er Tolder. Men lige saavel som jeg vil beskytte det ærede Medlem mod at blive betegnet som en professionel Forfalsker af Vare- priser, lige saa vel maa jeg nedlægge Ind- sigelse imod, at en ganske naturlig Kon- junkturdannelse kaldes Prisforfalskning. Man har før set noget tilsvarende til det, der sker nu. Ganske vist er det, der her sker, overvældende, besynderligt, noget, som mange Generationer ikke vil opleve Mage til, men der har dog været tilsva- rende Forhold her i Verden. Man behøver dertil slet ikke Krig, fuldkommen fredelige Foreteelser kan fremkalde lignende uhyre Prisstigninger og Prisfald som de her om- talte.

Naar derfor den ærede Ordfører for So- cialdemokratiet (Stauning) siger: Lad os en- delig ikke fremstille Folk, der som Skibsre- derne i Øjeblikket tjener store Penge, som Dygtigheder, nej, der hører ingen Dygtighed til at tjene Penge, det er ikke deres Dyg- tighed, deres Initiativ, deres Dispositioner, der skaber disse Indtægter, det er Krigen, saa er dette dog lovlige naivt. Krigen kan da allerhøjest skabe en *Chance*, og den skal dog vel udnyttes, inden man faar Indtæg- terne, og der er Hundredtusinder, der ikke forstaar at udnytte den, og kun meget faa,